

การจัดเก็บภาษีสำหรับสินค้านำเข้า-ส่งออก

ของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ดังเป็นที่ทราบดีแล้วว่า ประเทศจีนเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญรายหนึ่งของประเทศไทย โดยเฉพาะมณฑลกว่างตุงซึ่งเป็นตลาดหลักในการนำเข้าสินค้าเกษตรไทย เช่น ข้าว ผลไม้เมืองร้อน อาหารแปรรูป เป็นต้น จากสถิติข้อมูลตัวเลขมูลค่าการค้าระหว่างไทยและมณฑลกว่างตุง ของสำนักงานศุลกากร มณฑลกว่างตุงรายงานว่า ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2553 (มกราคม – กันยายน 2553) มูลค่าการค้าระหว่างไทยและมณฑลกว่างตุงมีมูลค่าทั้งสิ้น 12,408 ล้านดอลลาร์เพิ่มขึ้น 36.8% โดยแยกเป็นการนำเข้าจากไทยรวม 8,688 ล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้น 57.5% การส่งออกไปไทยรวม 3,720 ล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้น 29.5% โดยไทยได้ดุลการค้า 4,968 ล้านดอลลาร์ เมื่อเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันของปี 2552

ในการนำเข้า-ส่งออกสินค้าเข้าสู่ประเทศจีนจะต้องมีการเสียภาษีตามกฎหมายและระเบียบที่จีนกำหนด โดยสามารถสรุปสาระได้ ดังนี้

(1.) การจัดเก็บตามผู้มีหน้าที่เสียภาษี สามารถแบ่งเป็นภาษีปกติและภาษีพิเศษ

1. 1 ภาษีปกติ ได้แก่ ภาษีนำเข้า ภาษีส่งออกและภาษีผ่านแดน (transit tax)

● ภาษีนำเข้า

คือภาษีที่ศุลกากรจีนเรียกเก็บจากผู้นำเข้าสินค้าและสิ่งของเข้ามาในประเทศจีน

โดยแบ่งเป็นการเสียภาษีตามอัตราที่กฎหมายกำหนดและอัตราที่ต้องจ่ายเพิ่มเติมสำหรับสินค้าบางชนิด

ปัจจุบันมีสินค้า 7,316 ชนิดที่ต้องเสียภาษีและในจำนวนนี้มีสินค้า 5,332 ชนิด ที่มีการลดลงของภาษี

อัตราและระดับที่ต่างกัน

● ภาษีส่งออก

คือภาษีที่ศุลกากรจีนเรียกเก็บจากผู้ส่งออกสินค้าและสิ่งของไปยังตลาดต่างประเทศ

ปัจจุบันมีสินค้าเพียง 23 ชนิด ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศและความเป็นอยู่ที่ดีของ

ประชาชนที่จะต้องเสียภาษีส่งออก

● ภาษีสินค้าผ่านแดน (transit tax)

คือภาษีที่เรียกเก็บจากสินค้าที่ส่งผ่านประเทศจีนเพื่อส่งต่อไปยังประเทศที่สาม

ปัจจุบันประเทศจีนไม่เรียกเก็บภาษีดังกล่าว

1.2 ภาษีพิเศษ คือภาษีที่เรียกเก็บตามวัตถุประสงค์และข้อตกลงพิเศษ ได้แก่ Anti-dumping Duties และ Anti-Subsidy Duties โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดเก็บเป็นรายได้ของรัฐและคุ้มครองธุรกิจของผู้ประกอบการในประเทศจีน

(2.) การจัดเก็บภาษีตามมาตรฐานวิธีการคิด สามารถแบ่งเป็น Ad Valorem tariff Specific tariff และ Mixed tariff

2.1 Ad Valorem tariff คือภาษีที่เรียกเก็บตามอัตราส่วนร้อยละของมูลค่าสินค้านำเข้า เช่น สินค้ามูลค่า 100 หยวน เสียภาษีร้อยละ 10 จะถูกเก็บภาษี 10 หยวน ตัวอย่างของภาษีดังกล่าว ได้แก่ ภาษีสินค้า ภาษี VAT ภาษีดำเนินธุรกิจ ภาษีอสังหาริมทรัพย์ ภาษีการใช้ที่ดิน เป็นต้น

2.2 Specific tariff คือภาษีที่เรียกเก็บตามหน่วยและปริมาณของสินค้านำเข้า เช่น สินค้า A กำหนดเก็บภาษี 10 หยวนต่อ 1 ตัน นำเข้าสินค้า 100 ตัน จะต้องเสียภาษี 1,000 หยวน เป็นต้น

2.3 Mixed tariff คือภาษีที่เก็บตามอัตราส่วนร้อยละของมูลค่าสินค้าและตามหน่วยหรือปริมาณของสินค้านำเข้ารวมกัน

2.4 Sliding Duties คือภาษีนำเข้าประเภทหนึ่งที่เกิดคำนวณจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหรือปริมาณของสินค้าในตลาด กล่าวคือยิ่งราคาสินค้านำเข้าสูงการเสียภาษีก็จะยิ่งต่ำ ในทางกลับกันหากราคาสินค้านำเข้ายิ่งต่ำการเสียภาษีก็จะยิ่งสูง วัตถุประสงค์การเก็บภาษีดังกล่าวก็เพื่อรักษาระดับราคาสินค้านำเข้าให้มีระดับราคาเดียวกับสินค้าที่ผลิตในประเทศจีน ปัจจุบันมีเพียงกระดาษหนังสือพิมพ์ชนิดเดียวที่เสียภาษีดังกล่าว

(3) การจัดเก็บตามแหล่งประเทศผู้ส่งออกสินค้าและตามกฎเกณฑ์ข้อตกลง สามารถแบ่งเป็น Most Favoured Nation tariff, Agreement tariff, Special Preference และ Ordinary Customs Duties

3.1 Most Favoured Nation tariff คือภาษีที่เก็บตามเงื่อนไขของประเทศกลุ่มสมาชิก WTO

3.2 Agreement tariff คือภาษีที่เก็บตามข้อตกลงและเงื่อนไขที่ประเทศจีนทำร่วมกับประเทศต่าง ๆ เช่น ตามกรอบข้อตกลง China-ASEAN Free Trade Area

3.3 Special Preference คือภาษีที่เก็บตามข้อตกลงและเงื่อนไขที่ประเทศจีนทำเป็นพิเศษกับประเทศใดประเทศหนึ่งหรือภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่ง เช่น ภาษีการค้าชายแดน เป็นต้น

3.4 Ordinary Customs Duties คือภาษีที่เก็บจากประเทศหรือภูมิภาคอื่นๆ ที่มีได้มีข้อตกลงหรือเงื่อนไขทางการค้าใด ๆ กับประเทศจีน

ปัจจุบัน ไทยและจีน ได้มีความร่วมมือทางการค้าภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรี (FTA) อาเซียน-จีน คือ

- ความตกลงการค้าสินค้าได้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 20 กรกฎาคม 2548
- ข้อผูกพันการเปิดตลาดด้านการค้าบริการชุดที่ 1 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2550
- ความตกลงด้านการลงทุนมีผลบังคับใช้เมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2553 ที่ผ่านมา

ดังนั้น ผู้ส่งออกและผู้ประกอบการไทยสามารถใช้ประโยชน์จากกรอบความตกลงการค้าเสรี (FTA) อาเซียน-จีนดังกล่าวในการทำการค้ากับประเทศจีนได้ ขณะเดียวกันผู้ประกอบการไทยที่ต้องการทำการค้ากับประเทศจีนก็ควรศึกษากฎระเบียบ รายละเอียดขั้นตอนการนำเข้า การเสียภาษี และกฎระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจการค้า การส่งออกได้อย่างคล่องตัวอันจะบังเกิดผลประโยชน์ทางการค้าต่อผู้ส่งออกและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป

สคร.กวางโจว

พฤศจิกายน 2553